

*** กรณีกระทำความผิดคาดเดียวระหว่างกฎหมายเก่าและกฎหมายใหม่โดยความผิด
สำเร็จตามกฎหมายใหม่ และกรณีกระทำความผิดภายหลังกฎหมายใหม่ใช้บังคับแล้ว ***

- ตัวอย่าง -

ครุฑ

คำสั่ง.....

ที่ / ๒๕๖๗.....

เรื่อง ลงโทษให้ลูกจ้างออกจากราชการ

ด้วย นาย ก ลูกจ้าง ..... ตำแหน่ง .....

ได้กระทำผิด

วินัยกรณีลักทรัพย์ของหน้าที่ราชการไปตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๗ หรือตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๗
(แล้วแต่กรณี) ติดต่อกันจนถึงปัจจุบัน โดย.....

พฤติการณ์เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานลักทรัพย์ของหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเป็นกรณีความผิดที่ประกายชัดแจ้ง ตามข้อ ๖๙ ข้อ ๗๕ วรรคสอง (๑)
แห่งข้อบังคับกรุงเทพมหานครว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคลของลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๗
ประกอบมาตรา ๘๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๔๑

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๖๙ ข้อ ๗๓ ข้อ ๗๕ วรรคสอง (๑) ข้อ ๘๐ (๕)
และวรรคสอง แห่งข้อบังคับกรุงเทพมหานครว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคลของลูกจ้างกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกอบกับระเบียบ ก.พ. ว่าด้วยวันออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. ๒๕๔๔
ข้อ ๑๐ จึงให้ลงโทษให้ นาย ก ออกจากราชการ ตั้งแต่วันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๗ หรือตั้งแต่วันที่ ๑๒
มกราคม ๒๕๖๗ (แล้วแต่กรณี) ซึ่งเป็นวันเริ่มลงทะเบียนหน้าที่ราชการเป็นต้นไป

อนึ่ง หากผู้ถูกลงโทษประสร์จะอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งนี้ ให้ยื่นอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่ง
ต่อก่อนการอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง ตามข้อ ๘๖
แห่งข้อบังคับกรุงเทพมหานครว่าด้วยการบริหารทรัพยากรบุคคลของลูกจ้างกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๖๗

สั่ง ณ วันที่